

награда. Нѣма поголѣма сладость, освѣнь да бѣде чловѣкъ милосръдѣ, и да ся труди да олеghi несчатіе—то на другыго. Тіа надминува много сладость—тѣ да приема чловѣкъ помошь, зашто—то въ приеманіе—то нѣма никаквѣ добродѣтель, а въ даваніе—то има голѣмѣ.

Пази ся да не наскръбишь никого съ благодѣваніе—то си. Бѣди повече кроткѣ въ обхожданіе—то си съ хора по почетны, съ жены срамливы и почетны, и съ оныя, кои—то сѣ оште новы въ лютѣ—тѣ наукѣ на сиромашнѣ—тѣ, и чясто поглѣштѣтъ скръшемъ слѣзи—ты си само за да не изрежѣтъ тѣжѣ тежкѣ думѣ: *“нѣмамъ хлѣбъ да ямъ”*.

Освѣнь онова што ште дадеш на странѣ *“безъ да знае льва—та рѣка, што дава дѣсна—та”*, какъ то казва Евангеліе—то, нагласявай ся оште и съ другы благородны сръдца за да ся умножѣтъ сръдства—та за помошь, за да ся уредѣтъ добри заведеніа, и да ся поддрѣжѣтъ оныа, што сѣ вече уредены.

Ето оште едно слово на Вѣрж—тѣ: *“промышляюще добрая предѣ всѣми чловѣкы”*, (Посл. Павла къ Римляномъ гл. ві ст. 17), правѣте добро не само предѣ Бога, нѣ и предѣ вси—ты чловѣци.

Има много хубавы дѣла, кои—то чловѣкъ не